Anul al 56-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL | In România 3 lei | În străinătate 6 lei

Nr. 74 Vineri 17 Martie 1939
12 Pagini P I I I I

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. No. 120. 288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

MARȚI AU FOST COBORÂTE IN CRIPTA DELA PATRIARHIE

RĂMĂȘIȚELE PĂMÂNTEȘTI ALE PATRIARHULUI MIRON CRISTEA

La trista ceremonie au asistat M. S. Regele și Marele Voevod Mihai. — Cuvântarea I. P. S. Mitropolitul N. Bălan al Ardealului și a d-lui Armand Călinescu, președintele consiliului de miniștri

Marți la ora 11 dim., au fost coborîte, în cripta din interiorul Sfintei Patriarhii, rămășițele pământești ale Patriarhului Miron Cristea.

Încă dela ora 10 dimineața, cordoanele trupelor, înpanașate cu alb, au început să se alinieze pe drumul ce duce la Patriarhie. De jur împrejurul sfântului locaș se grupau trupele, șiragul nesfârșit al preoților, străjerii, străjerele, corurile școlilor și delegați ai asociațiilor patriotice.

In fața intrării Sf. Patriarhii era înșiruită o companie de onoare cu muzică și drapel din reg. de gardă „Mihai Viteazul" sub comanda d-lor col. Nic. Diaconescu și căp. Anton Peliman. In partea dreaptă, trecând pe lângă clopot și coborînd până în piața 8 Iunie, se întindea detașamentul trupelor de jandarmi, comandat de d. maior Alfons Năstăsescu.

In partea stângă a Patriarhiei, prin fața palatului Adunării deputaților, se aflau preoții Capitalei, investmântați în odăjdii sclipitoare și având în mână câte o lumânare de ceară albă. Lângă marele grup al preoților se aflau corul școalei ortodoxe de fete și o delegație cu drapel a surorilor de caritate din războiu.

Marele careu era completat de delegațiile de străjeri și străjere, comandanți și comandante, iar în fața Patriarhiei în dreptul altarului se afla un grup mare de călugări.

Măsurile de ordine erau dirijate personal de d-nii secretar general Gh. Motățeanu și chestorii Parisianu, A. Paximade și Gh. Botez.

La 10 și jumătate încep să sosească persoanele oficiale.

Din limuzine coboară miniștrii plenipotențiari ai țărilor străine, în uniforme strălucitoare. Sosesc apoi pe rând membrii guvernului în uniforme albastre, consilierii regali, ambasadorii, ofițerii generali, încărcați de fireturi și decorații, membrii directoratului Frontului Renașterii Naționale și șefii de autorități din țară veniți să participe la această tristă solemnitate.

La ora 11 fără un sfert se deschid porțile palatului patriarhal și un grup de înalți chiriarhi coboară treptele îndreptându-se spre biserica Patriarhiei.

Păseau solemn toți episcopii țării și cei veniți de peste hotare în frunte cu cei doi mitropoliți cu mantii purpurii, Inalt Prea Sfințiile lor Bălan al Ardealului și Nicodem al Moldovei. In urma cuviosilor părinți a apărut ciobanul Petrache Lupu dela Maglavit, care a rămas în pridvorul palatului Patriarhal până la sfârșitul solemnității.

La ora 11 toată lumea își ocupase locurile indicate cu precizie de protocol și se aștepta sosirea M. S. Regelui și a Marelui Voevod Mihai.

Sosirea Suveranului și a Marelui Voevod Mihai

Marele clopot al Patriarhiei a început să sune prelung. Din depărtări se aude zumzetul care-i răspunde prin toate clopotnițele Capitalei.

La ora 11 sosește, în fața sfântului locaș, mașina regală. Din ea coboară M. S. Regele în uniformă de general de grăniceri de gardă, având pe umeri pelerina albă a ordinului „Mihai Viteazul", întovărășit de Măria Sa Marele Voevod Mihai, în uniformă de vânători de Munte. Suveranul și Moștenitorul Tronului sunt întâmpinați în pridvorul Patriarhiei de înalții dregători ai țării.

Toți cei prezenți intră apoi în sfântul locaș, în urma Suveranului.

In fața raclei în care e depus trupul neinsuflețit al Patriarhului a luat loc clerul, în frunte cu cei doi mitropoliți ai Ardealului și Moldovei. In dreapta clerului se află primul președinte al Curții de Casație, procurorul general al Curții de Casație și cei patru generali inspectori de armată: Motaș, Atanasescu, Florescu și Ilasievici.

In dreapta sicriului masiv de stejar au luat loc M. S. Regele și Marele Voevod Mihai. In spatele Suveranului și al Moștenitorului Tronului se află d-nii consilieri regali Nicolae Iorga, Al. Vaida-Voevod și dr. C. Angelescu, d. prim ministru Armand Călinescu, membrii guvernului, d. Teofil Sidorovici comandantul Străjii Țării și d. prof. G. Alexianu, rezidentul regal al ținutului Bucegi.

La picioarele sicriului se află familia îndoliată a I. P. S. Patriarh, iar în stânga erau așezați ambasadorii și toți reprezentanții corpului diplomatic din România.

Tot în partea dreaptă a bisericii, după consilierii regali, membrii guvernului și Casa civilă și militară a M. S. Regelui, se afla grupul compact al ofițerilor generali, iar în spatele lor, reprezentanții ordinului „Mihai Viteazul", cu căciuli și pelerini albe.

In partea stângă, după membrii corpului diplomatic, erau foștii miniștri; d. C. Rădulescu-Motru, președintele Academiei Române; general Dombrowski, primar general al Capitalei; toți membrii consiliului superior al Frontului Renașterii Naționale, în uniforme albastre, iar în spatele lor, restul autorităților civile.

In partea din dreapta a bisericii, în dreptul grupului ofițerilor generali, era pregătită cripta care avea să primească sicriul cu rămășițele pământești ale I. P. S. Patriarh.

Suveranul a ținut să asiste, până în ultimul moment al serviciului religios, la trista ceremonie.

SERVICIUL DIVIN

Îndată după sosirea Suveranului și a Marelui Voevod Mihai, I. P. S. mitropolit Nicodem al Moldovei și locotenent patriarhal a început oficierea serviciului religios, înconjurat de toți episcopii țării.

Când serviciul divin s'a terminat, fiecare episcop străin, reprezentant al unei ramuri ortodoxe, a trecut, pe rând, în fața sicriului, și a rostit o scurtă rugăciune în limba sa.

CUVÂNTĂRILE

Când slujba religioasă s'a terminat, în numele bisericii ortodoxe române a luat cuvântul I. P. S mitropolit Bălan, al Ardealului.

Cuvântarea I. P. S. Nicolae Bălan,
mitropolitul Ardealului

SIRE,

Intristată asistență,

Sufletul nostru și al întregii țări este copleșit de mâhnire și aplecat la pământ ca o grădină înfloritoare peste care s'a abătut o grea și necruțătoare vijelie. Căci ca o aspră și nemiloasă furtună am simțit noi fâlfâitul de aripi al îngerului morții, care a răsturnat cel mai falnic stejar al românismului și ne-a sguduit profund semnul tainic și nepătruns al cerului care a smuls din mijlocul nostru pe cel care ne era un stâlp de lumină ce ne îndruma și ne da curaj în grelele și complicatele împrejurări ale actualei noastre vieți obștești.

Inalt Prea Sfinția Sa Patriarhul Miron nu mai este printre noi. Este atât de apăsător gândul acesta și greu ne putem împăca cu el. Se pot obișnui copiii cu pierderea tatălui lor, a celui care a ocupat locul central în sufletul lor și care le îndruma în fiecare clipă viața? Căci Inalt Prea Sfinția Sa Patriarhul Miron a fost părintele duhovnicesc al țării și tot mai mult ne învățasem să-l vedem sfătuindu-ne și cârmuindu-ne din toate locurile supreme de conducere, în înțelesul și în urmarea cuvântului adânc al Apocalipsului: „Fii credincios până la moarte și îți voi da ție cununa vieții".

In dureroasa noastră meditație, în simțirea marelui gol lăsat în urma sa, ne crește în gând pentru a ne face și mai nemângâiați, în toată măreția ei, viguroasa și excepționala personalitate a celui pe care Biserica și Țara l-au pierdut și se grăbesc să ni se înșiruie prin minte faptele bogate și nemuritoare pentru neam și pentru lege ale marelui Erarh și român.

Răsărit ca o mlădiță sănătoasă din tulpina trainică a unei fruntașe familii țărănești din comuna Topliță de pe cursul de sus al Mureșului, cel care avea să fie mai târziu mândria și sprijinul întregului neam românesc aducea cu sine, din acest rezervoriu de elită al națiunii noastre, vioiciune de spirit, înțelepciune limpede și realistă și râvnă de muncă, din toate puterile, pentru misiunile ce avea să i le hărăzească Dumnezeu; aducea voința tenace de a fi „credincios până la moarte" la locurile la care avea să fie chemat să slujească. Si într'adevăr credința aceasta, râvna de a-și împlini deplin datoria, conștiinciozitatea scrupuloasă și fanatică a păstrat-o impresionând, ca o pildă clasică până la ultima sa respirație, chiar și când vedea că puterile i se sleiesc și rămânând pe poziție își grăbește sfârșitul.

A fost credincios către Dumnezeu, către altarul lui cel sfânt pe care l-a ales la porunca unei chemări mai înalte, ca stăpân principal al vieții și al muncii sale, dându-și seama că altarul credinței ortodoxe este astăzi și va fi mâine și deapururi isvorul întregii puteri a neamului. Iar râvna, priceperea și devotamentul cu care a slujit lui Dumnezeu încă din tinerețe l-au impus curând atențiunii generale și aprecierilor unanime, care l-au ridicat la locurile de conducere ale Bisericii.

Intr'adevăr, în urma activității strălucite, ca secretar și consilier la Sibiu, în centrul Mitropoliei Ardelene, unde s'a distins și ca dibaciu mânuitor de condei, dar și ca un priceput chivernisitor și organizator, în 1909 clerul și fruntașii mireni ai Banatului l-au ales ca Episcop al Eparhiei Caransebeșului, pe care a condus-o cu destoinicie vreme de zece ani. In această calitate, după grelele încercări ale războiului mondial, Dumnezeu l-a înviedrnicit să dea, la 1 Decembrie 1918, marii adunări dela Alba Iulia, binecuvântarea Bisericii strămoșești pentru Actul Unirii, pe care avea să-l hotărască și să înalțe către Cer rugăciunea de laudă și de mulțumită a Neamului, care se vedea ajuns în ceasul mult așteptat al libertății.

Dar Dumnezeu nu împarte cu sgârcenie darul și bucuriile sale celor vrednici. Episcopului dr. Miron Cristea i-a fost dată o fericire unică în istoria unui neam. I-a fost dat să celebreze cununia de veci între Transilvania și Regele tuturor Românilor, după cea mai arzătoare dorință a amândorora. Iar după întregirea Neamului, tot lui i-a revenit rolul să pecetluiască și să consolideze unificarea națională prin instalarea sa în scaunul de Mitropolit Primat al României întregite, ca un părinte al tuturor fraților regăsiți.

Înțelegându-și deplin această misiune, Mitropolitul Primat Miron Cristea nu s'a mulțumit numai să simbolizeze unitatea națională dobândită cu atâtea jertfe, ci a purces la adâncirea și definitivarea ei prin întocmirea orânduelilor și așezămintelor fundamentale ale Bisericii românești unificate.

Dar minunea și simbolismul acestui mare fiu al neamului nu avea să se încheie prin acestea. Se vede că Dumnezeu a stabilit între drumul vieții și activității acestui iubit ales al său și între drumul neamului nostru, în etapa decisivă a lui, o legătură tainică, o împletire adâncă, până la capăt. Mitropolitul Primat Miron Cristea trebuia să se înalțe la demnitatea cea mai înaltă bisericească, la aceea de Patriarh, pentru a ridica neamul și țara noastră, vrednică, drept credincioasă, la un prestigiu care să strălucească departe dincolo de granițele ei.

Inalt Prea Sfințitul Patriarh

(Continuare in pag. 3-a)

M. S. Regele Carol și Măria Sa Marele Voevod Mihai urmând cortegiul funebru în timpul ocolirii bisericei. La stânga, d. prim ministru Armand Călinescu

In corpul ziarului:

Trupele germane au intrat în Ceho-Slovacia. — Slovacia s'a proclamat independentă.—Situația în Ucraina Carpatică